

Joi, 9 octombrie 2008

76. solicită statelor membre să adopte măsuri menite să atenueze situația deosebit de vulnerabilă a imigranților care prestează o muncă nedeclarată;
77. consideră că subiectul angajării imigranților aflați într-o situație ilegală constituie o problemă complexă, care nu poate fi rezolvată doar prin măsuri punitive împotriva angajatorilor, ci necesită, de asemenea, măsuri transversale de amploare; consideră, în această privință, că trebuie respectate în special liniile directoare ale OIM cu privire la acordarea de asistență lucrătorilor migranți, pentru a asigura respectarea drepturilor acestora;
78. consideră că lupta împotriva muncii nedeclarate necesită o abordare de ansamblu, care trebuie să țină seama de necesitățile protecției și promovării drepturilor lucrătorilor imigranți, legali sau ilegali, care sunt exploatați de către angajatori;
79. consideră că lupta împotriva muncii nedeclarate prestate de imigranții ilegali nu poate fi condusă într-un mod eficient fără a deschide canalele de migrație legală pentru a garanta Uniunii forța de muncă necesară provenită din țări terțe, fie că este cazul lucrătorilor cu un înalt nivel de calificare, cât și al celor mai puțin calificați;
80. consideră că lupta împotriva economiei informale, aflate în plină creștere, și, în special, împotriva exploatării lucrătorilor imigranți aflați în situație ilegală, se poate baza nu doar pe o politică de repatriere, ci și pe instrumente și mecanisme de prevenire și de combatere a exploatării lucrătorilor imigranți, conținând dispoziții privind recunoașterea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;
81. solicită tuturor statelor membre să semneze și să ratifice de urgență Convenția Consiliului Europei privind combaterea traficului cu ființe umane;
82. solicită statelor membre să definească sau să consolideze măsurile legislative adecvate pentru a încuraja imigranții care sunt victime ale exploatării să-și declare situația, fapt ce ar facilita, în special, combaterea mai eficientă a muncii nedeclarate;
83. pledează pentru recurgerea la proceduri combinate de inspecții financiare, fiscale și de muncă, pentru a combate munca nedeclarată;
84. invită Comisia să încurajeze cooperarea administrativă și schimbul de bune practici în materie de combatere a economiei informale la nivelul Comunității;
85. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

P6_TA(2008)0467

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei „Modernizarea sistemului de protecție socială în vederea consolidării justiției sociale și coeziunii economice: promovarea incluziunii active a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă” (COM(2007)0620),
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Privind consultarea pe tema realizării unei acțiuni la nivelul UE, destinată promovării integrării active a persoanelor care se află cel mai departe de piața muncii” (COM(2006)0044) și raportul de sinteză al serviciilor Comisiei cu privire la rezultatele consultării,

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere Recomandarea nr. 92/441/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 privind criteriile comune referitoare la resurse și prestații suficiente în sistemele de protecție socială ⁽¹⁾ și Recomandarea nr. 92/442/CEE a Consiliului din 27 iulie 1992 privind convergența obiectivelor și politicilor în domeniul protecției sociale ⁽²⁾,
- având în vedere avizul Comisiei privind remunerarea echitabilă (COM(1993)0388),
- având în vedere programele naționale de reformă din cadrul strategiei de la Lisabona, rapoartele naționale privind strategiile de protecție și incluziune socială pentru perioada 2006-2008 și actualizarea acestora pentru anul 2007, astfel cum au fost prezentate de statele membre,
- având în vedere Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială 2008 (COM(2008)0042) și Raportul comun privind ocuparea forței de muncă 2007-2008, adoptat de Consiliu la 13-14 martie 2008,
- având în vedere raportul grupului de lucru al Comitetului pentru protecție socială din ianuarie 2008, privind sărăcia infantilă și bunăstarea în Uniunea Europeană,
- având în vedere Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, adoptat de ONU în 1966,
- având în vedere articolele 3, 16, 18, 23, 25, 26 și 29 din Declarația Universală a Drepturilor Omului,
- având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 și A/RES/50/107,
- având în vedere documentele Consiliului Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 și E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25, E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), adoptată în 1979,
- având în vedere Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ale ONU din 2000, în mod deosebit eliminarea sărăciei și foametei (primul obiectiv), învățământul de bază universal (al doilea obiectiv), egalitate de șanse între bărbați și femei (al treilea obiectiv) și protecția mediului (al șaptelea obiectiv),
- — având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 1989 și Protocolul facultativ la aceasta privind vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă,
- având în vedere Convenția internațională a ONU din 1990 privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora,
- având în vedere Planul internațional ONU de acțiune privind îmbătrânirea, adoptat în 2002,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap din 2006 și protocolul său adițional,
- având în vedere Convențiile OIM nr. 26 și 131 privind fixarea salariilor minime,
- având în vedere Agendele de lucru privind munca decentă a OIM și ONU,
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Promovarea muncii decente pentru toți: Contribuția UE la punerea în aplicare a agendei de lucru privind munca decentă în lume” (COM(2006)0249) și rezoluția Parlamentului din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 46.

⁽²⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 49.

⁽³⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere concluziile reuniunii informale a miniștrilor muncii și afacerilor sociale de la Berlin, din 18-20 ianuarie 2007, privind „munca de calitate”,
- având în vedere articolele 34, 35 și 36 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin care se definesc îndeosebi dreptul la ajutor social și ajutorul pentru locuință, nivelul ridicat de protecție a sănătății umane și accesul la serviciile de interes economic general,
- având în vedere Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor din 1989 și Carta socială europeană revizuită a Consiliului Europei din 1996,
- având în vedere recomandările partenerilor sociali europeni din cadrul raportului intitulat „Principalele provocări cu care se confruntă piețele europene ale muncii: analiză comună efectuată de partenerii sociali europeni”, din 18 octombrie 2007,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽¹⁾ și Rezoluția Parlamentului European din 28 aprilie 2005 privind situația romilor din Uniunea Europeană ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iunie 2003 privind aplicarea metodei deschise de coordonare ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei „Analiza realității sociale — Raport intermediar pentru Consiliul de primăvară 2007” (COM(2007)0063) și Rezoluția Parlamentului din 15 noiembrie 2007 privind bilanțul realității sociale ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Către o strategie a UE în domeniul drepturilor copilului” (COM(2006)0367) și rezoluția Parlamentului European pe această temă din 16 ianuarie 2008 ⁽⁶⁾, mai ales punctele 94–117,
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Un angajament reînnoit în favoarea unei Europe sociale: consolidarea metodei deschise de coordonare în materie de protecție socială și de incluziune socială” (COM(2008)0418),
- având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Parlamentului și a Consiliului privind Anul European de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale (2010) (COM(2007)0797) și poziția Parlamentului pe această temă, adoptată la 17 iunie 2008 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Declarația sa din 22 aprilie 2008 privind soluționarea problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă ⁽⁸⁾,
- având în vedere constatările și recomandările formulate în studiul de referință din 2006 al Secretarului General al ONU privind violența împotriva copiilor, conform căruia inegalitățile economice și excluziunea socială se numără printre factorii de risc în ceea ce privește relele tratamente aplicate copiilor,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 9 iulie 2008 intitulat „Un nou program european de acțiune socială”,
- având în vedere avizul Comitetului regiunilor din 18 iunie 2008 intitulat „Incluziunea activă”,

⁽¹⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽²⁾ JO C 45 E, 23.2.2006, p. 129.

⁽³⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁴⁾ JO C 68 E, 18.3.2004, p. 604.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0163.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere Comunicarea Comisiei „Către o Cartă europeană a drepturilor consumatorilor de energie” (COM(2007)0386),
- având în vedere articolele 136-145 din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0364/2008),
- A. întrucât Consiliul European de la Nisa din 7-9 decembrie 2000 a stabilit ca obiectiv pentru UE realizarea unei reduceri semnificative și măsurabile a sărăciei și a excluderii sociale până în anul 2010; întrucât ar trebui îmbunătățite progresele în vederea realizării acestui obiectiv;
- B. întrucât Consiliul European de la Lisabona din 23-24 martie 2000 a stabilit ca obiectiv eliminarea sărăciei în rândul copiilor în Europa, până în 2010;
- C. întrucât la Consiliul European de la Nisa din 7-9 decembrie 2000 s-a solicitat statelor membre să asigure o continuare a acțiunilor ca urmare a recomandării din 1992 cu privire la resursele minime garantate de sistemele de protecție socială;
- D. întrucât Recomandarea 92/441/CEE a Consiliului recunoaște „dreptul fundamental al persoanei la resurse suficiente și asistență socială pentru a putea duce o existență compatibilă cu demnitatea umană”;
- E. întrucât Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor din 1989 recunoaște dreptul lucrătorilor la „o remunerație echitabilă”; întrucât în 1993 Parlamentul European și Comisia au abordat necesitatea unor politici coordonate privind salariile minime în vederea punerii în aplicare a dreptului lucrătorilor la un salariu „suficient pentru a le permite un standard de viață decent”;
- F. întrucât în 2001, când Uniunea și-a asumat angajamentul de a combate sărăcia și excluderea socială, în Uniune 55 de milioane de persoane se aflau la limita sărăciei din punctul de vedere al veniturilor (15 % din populația UE-15); întrucât în 2005 acest număr a ajuns la 78 de milioane (16 % din populația UE-25);
- G. întrucât femeile sunt într-o poziție defavorizată atunci când se pune problema eliminării sărăciei, datorită diferențelor persistente de salarizare între femei și bărbați;
- H. întrucât, în lipsa oricărui transfer social, riscul de sărăcie în Uniune, mai ales în rândul femeilor, ar crește de la 16 % la 40 %, sau la 25 %, dacă se exclude plata pensiilor;
- I. întrucât femeile au un traseu profesional mai scurt, mai lent și mai prost plătit, ceea ce crește riscul de sărăcie, mai ales în cazul femeilor peste 65 de ani (21 %, cu 5 puncte procentuale mai mult decât bărbații);
- J. întrucât copiii și tinerii reprezintă aproape o treime din populația Uniunii Europene și întrucât 19 milioane de copii sunt expuși pericolului sărăciei, mulți dintre ei fiind separați de familiile lor datorită gradului de sărăcie al acestora; întrucât există o relație complexă între sărăcie, educația oferită de părinți și bunăstarea copiilor în diferite situații sociale, inclusiv protecția copiilor împotriva tuturor formelor de abuz;
- K. întrucât în special sărăcia extremă și excluderea socială constituie o încălcare a tuturor drepturilor omului;
- L. întrucât o parte semnificativă din populația Uniunii rămâne în continuare exclusă din punct de vedere social, deoarece o persoană din cinci locuiește în condiții care nu corespund normelor în vigoare și în fiecare zi aproape 1, 8 milioane de persoane sunt găzduite în adăposturile specializate pentru persoanele fără locuință, 10 % dintre europeni locuiesc într-o gospodărie în care nimeni nu lucrează, șomajul de lungă durată se apropie de 4 %, 31 de milioane de lucrători, adică 15 % au salarii foarte mici, 8 % dintre lucrători, adică 17 milioane, deși au un loc de muncă, trăiesc în sărăcie din punctul de vedere al veniturilor, proporția abandonului școlar depășește 15 % și „decalajul digital” este resimțit în continuare (44 % dintre cetățenii UE nu au cunoștințe informatice și nici aptitudini de utilizare a internetului);

Joi, 9 octombrie 2008

- M. întrucât sărăcia și inegalitatea afectează femeile în mod disproporționat; întrucât venitul mediu al femeilor este doar de 55 % din cel al bărbaților; întrucât femeile sunt afectate grav și în mod disproporționat de sărăcie la bătrânețe; întrucât lipsa accesului la servicii de înaltă calitate mărește în mod inacceptabil riscul de sărăcie pentru femei;
- N. întrucât autoritățile regionale și locale au deja o responsabilitate considerabilă de a furniza servicii și prestații publice generale dar, în același timp, sunt restricționate de presiunea bugetelor publice;
- O. întrucât investiția în copii și tineri contribuie la creșterea prosperității economice a tuturor și la întreprinderea ciclului pauperizării și întrucât este fundamental să se prevină problemele și să se intervină imediat după ce acestea au fost identificate, pentru a menține șansele de viață ale copiilor;
- P. întrucât sărăcia și șomajul au fost legate de o stare de sănătate precară și un acces limitat la îngrijiri medicale din cauza unor factori precum un regim alimentar necorespunzător, condiții de trai necorespunzătoare în zonele dezavantajate, condiții improprii de locuit și stres;
- Q. întrucât efectele inegalității, sărăciei, excluderii sociale și ale lipsei de perspective sunt interdependente, impunând o strategie coerentă la nivelul statelor membre, concentrată nu numai pe creșterea veniturilor și a prosperității, dar și pe abordarea unor chestiuni precum accesul la un loc de muncă, educație, servicii medicale, societatea informațională, cultură și transporturi, precum și oportunitățile generațiilor viitoare;
- R. întrucât, în perioada 2000-2005, conform datelor din statisticile Uniunii Europene privind venitul și condițiile de viață (EU-SILC), inegalitatea veniturilor în Uniune (raportul S80/S20) a crescut semnificativ de la 4,5 la 4,9, astfel încât în 2005 cei mai bogați 20 % dintre cetățenii Uniunii au un venit de aproape cinci ori mai mare decât restul de 80 % din populație;
- S. întrucât pedeapsa cu închisoarea fără o reabilitare și educație corespunzătoare duce deseori la intensificarea excluderii sociale și la creșterea șomajului;
- T. întrucât 16 % din totalul populației active a Uniunii suferă de un handicap (Eurostat 2002); întrucât nivelul șomajului în rândul persoanelor cu handicap, care include persoanele cu probleme de sănătate mentală, persoanele în vârstă și minoritățile etnice din Uniune, continuă să fie inacceptabil de ridicat; întrucât 500 000 de persoane cu handicap trăiesc încă în mari instituții închise de tip rezidențial,

O abordare mai cuprinzătoare în vederea asigurării unei incluziuni sociale active

1. salută abordarea Comisiei privind incluziunea activă; consideră că obiectivul principal al politicilor de incluziune socială activă trebuie să fie punerea în aplicare a drepturilor fundamentale pentru a le permite cetățenilor să ducă o viață demnă și să participe activ în societate și pe piața muncii;
2. consideră că politicile de incluziune socială activă trebuie să aibă un impact decisiv asupra eradicării sărăciei și excluderii sociale, atât pentru cei care au un loc de muncă („lucrătorii săraci”) cât și pentru cei care nu au un loc de muncă remunerat; este de acord cu Comisia în ceea ce privește faptul că o abordare mai cuprinzătoare în vederea asigurării unei incluziuni sociale active ar trebui să se bazeze pe următoarele principii comune:
 - a) un nivel adecvat de sprijin privind ajutoarele pentru venit pentru a preveni excluderea socială: statele membre ar trebui să definească, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, programe de venituri minime, indemnizațiile conexe și asistența socială, care ar trebui să fie ușor accesibile și să ofere resurse suficiente pentru a asigura ieșirea din sărăcie a persoanelor care nu pot munci și pentru a preveni excluderea socială (ținând cont de faptul că politicile de incluziune socială activă includ o echitate sporită a sistemelor de protecție socială și oferă, de asemenea, măsuri complementare specifice (cum ar fi măsuri privind reinsertia profesională, formarea, consilierea, îngrijirile oferite copiilor, accesul la locuință, formarea lingvistică a migranților, serviciile de sprijin) pentru a le permite persoanelor să ducă o viață demnă);

Joi, 9 octombrie 2008

- b) o legătură cu piața muncii care să favorizeze integrarea: politicile de incluziune activă trebuie să aibă ca obiectiv crearea unor locuri de muncă stabile, sigure și de înaltă calitate, îmbunătățirea atractivității locurilor de muncă, crearea unor locuri de muncă de calitate și promovarea calității în ocuparea forței de muncă, oferirea unui nivel ridicat de sănătate și siguranță la locul de muncă, creșterea productivității și a sprijinului activ pentru persoanele cele mai defavorizate, oferirea unor măsuri și a unor servicii complementare specifice pentru a îmbunătăți șansele de angajare și pentru a promova menținerea persoanelor pe piața muncii, dezvoltarea activității antreprenoriale, oferirea de asistență pentru căutarea de locuri de muncă, oferirea unei educații, a unei formări profesionale, a unei formări complementare și a unei învățări pe parcursul întregii vieți de înaltă calitate, precum și oferirea de locuri de muncă subvenționate, consiliere personalizată, asistență specială pentru grupuri vulnerabile cum ar fi lucrătorii cu handicap;
- c) o legătură cu un acces mai bun la servicii de calitate: accesibilitatea, prețul rezonabil, deschiderea, transparența, caracterul universal și calitatea serviciilor esențiale (servicii sociale, servicii de interes (economic) general) trebuie îmbunătățite pentru a promova coeziunea socială și teritorială, pentru a garanta drepturile fundamentale și pentru a asigura o existență decentă, în special grupurilor celor mai vulnerabile și mai dezavantajate ale societății, cum ar fi persoanele cu handicap, persoanele în vârstă, familiile monoparentale și cele numeroase, iar serviciile trebuie concepute astfel încât să țină seama de nevoile diferitelor grupuri; privatizarea în continuare a serviciilor publice și sociale trebuie evitată, dacă nu se poate garanta tuturor cetățenilor un preț rezonabil, calitate și accesibilitate;
- d) integrarea egalității de gen, combaterea discriminării și participarea activă: politicile de incluziune activă trebuie să asigure promovarea egalității între bărbați și femei și să contribuie la eliminarea tuturor formelor de discriminare în ceea ce privește toate aspectele referitoare la incluziunea socială activă menționate mai sus; participarea activă: buna guvernare, participarea și integrarea tuturor părților interesate ar trebui promovate prin implicarea directă a tuturor persoanelor afectate de sărăcie, de excluziune socială și de inegalitate atât la nivel național, cât și european și în special a persoanelor care trăiesc în condiții de sărăcie extremă, precum și a partenerilor sociali, a organizațiilor neguvernamentale și a mass-mediei în dezvoltarea, gestionarea, punerea în aplicare și evaluarea strategiilor;
3. consideră că Recomandarea 92/441/CEE trebuie extinsă și actualizată ca urmare a bilanțului analizei realității sociale din Uniune și a abordării cuprinzătoare care a fost propusă în vederea asigurării unei incluziuni sociale active, precum și că respectiva recomandare ar trebui să țină seama în mod corespunzător de apariția unor noi riscuri sociale legate de schimbările demografice și de economia bazată pe cunoaștere și servicii;
4. sprijină opinia Comisiei conform căreia o abordare mai cuprinzătoare în vederea asigurării unei incluziuni sociale active ar trebui, de asemenea, să acorde o atenție deosebită eradicării sărăciei infantile, eliminării inegalităților în ceea ce privește accesul la îngrijiri medicale și rezultatele din domeniul sănătății, combaterii sărăciei și excluziunii sociale legate de pensiile publice și private și de pensionare, precum și oferirii unei îngrijiri pe termen lung decente și de înaltă calitate;

Garantarea unui venit suficient pentru a asigura tuturor o viață demnă

5. subliniază faptul că majoritatea statelor membre din UE-27, dar nu toate, au programe de venituri minime; încurajează statele membre să asigure programe de venituri minime garantate pentru incluziunea socială și le îndeamnă să facă schimb de cele mai bune practici; recunoaște că, dacă există dispoziții în domeniul asistenței sociale, statele membre au datoria să se asigure că cetățenii le înțeleg și sunt capabili să-și reclame drepturile;
6. regretă profund că unele state membre par a nu respecta Recomandarea 92/441/CEE a Consiliului, care recunoaște „dreptul fundamental al persoanei la resurse suficiente și asistență socială pentru a putea duce o existență compatibilă cu demnitatea umană”;
7. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia asistența socială se află deja sub nivelul riscului de sărăcie în majoritatea statelor membre; insistă asupra faptului că obiectivul central al programelor de venituri minime trebuie să fie acela de a asigura ieșirea din sărăcie și o existență demnă tuturor; invită Comisia să examineze dacă un venit minim garantat pentru toți ar putea fi un instrument eficient de combatere a sărăciei;
8. invită Comisia să prezinte un raport detaliat în care să indice dacă prestațiile sociale în statele membre (între altele, programele de venituri minime și indemnizațiile conexe, prestațiile de șomaj, de invaliditate și de urmaș, programele de pensii legale și suplimentare, pensiile anticipate) furnizează venituri superioare pragului de risc de sărăcie din Uniune, stabilit la 60 % din venitul median egalizat național;

Joi, 9 octombrie 2008

9. sugerează faptul că Comisia ar trebui să aibă în vedere instituirea unei metode comune de calcul al nivelului minim de subzistență și al costului vieții (un coș de bunuri și servicii) pentru a asigura măsurători comparabile ale pragului de sărăcie și pentru a defini criteriile pentru intervenția socială necesară;
10. subliniază că femeile comportă un risc mai mare decât bărbații de a deveni extrem de sărace; subliniază că tendința persistentă de feminizare a sărăciei în societățile europene contemporane demonstrează că sistemele actuale de protecție socială, precum și spectrul larg de politici sociale, economice sau de ocupare a forței de muncă din Uniune nu sunt concepute pentru a acoperi necesitățile și diferențele existente la nivelul muncii femeilor; atrage atenția că, în Europa, sărăcia în rândul femeilor și excluderea lor socială necesită răspunsuri specifice, multiple și care să cuprindă o perspectivă de gen la nivelul politicilor;
11. subliniază că sistemele care asigură un venit minim corespunzător sunt o cerință esențială pentru o Uniune Europeană care are la bază dreptatea socială și egalitatea de șanse pentru toți; invită statele membre să garanteze un venit minim corespunzător pentru perioadele de șomaj sau cele între angajări, acordându-se o atenție specială categoriilor de femei care au responsabilități suplimentare;
12. invită Consiliul să aprobe un obiectiv european privind regimurile de venituri minime și sistemele de contribuție de înlocuire a veniturilor care să ofere un ajutor pentru venit cel puțin egal cu 60 % din venitul median egalizat național și, în plus, să stabilească un calendar privind data realizării acestui obiectiv de către toate statele membre;
13. consideră că riscul sărăcirii este mai ridicat în cazul femeilor decât în cel al bărbaților, mai ales la bătrânețe, pentru că sistemele de asigurări sociale se bazează de multe ori pe principiul angajării remunerate fără întrerupere; solicită un drept individualizat la un venit minim corespunzător, care să nu fie condiționat de contribuțiile făcute pe perioada angajării;
14. considera că sărăcia ce afectează persoanele care dețin deja un loc de muncă reprezintă o stare de lucruri nedreaptă și solicită concentrarea eforturilor în direcția remedierii acestei situații, astfel încât remunerația în general și salariul minim în special — fie că sunt stabilite prin lege, fie prin convenție colectivă de muncă — să împiedice sărăcia din punctul de vedere al veniturilor și să asigure un nivel de trai decent;
15. invită Consiliul să aprobe un obiectiv european privind salariile minime (stabilite prin legi, convenții colective de muncă la nivel național, regional sau sectorial), care să prevadă o remunerație egală cu cel puțin 60 % din salariul mediu respectiv (național, sectorial, etc.) și, în plus, să stabilească un calendar privind data realizării acestui obiectiv de către toate statele membre;
16. subliniază faptul că programele de venituri minime ar trebui să fie completate de un pachet de măsuri de sprijin pentru a facilita incluziunea socială, pachet care trebuie să cuprindă facilități privind incluziunea socială, spre exemplu accesul la locuință, precum și sprijin pentru educație, formare și recalificare profesională și învățare pe parcursul întregii vieți, precum și o bună gestionare economică și existența unor sisteme de ajutoare pentru venit pentru a contribui la acoperirea cheltuielilor persoanelor singure și ale familiilor, astfel încât să fie asigurată satisfacerea nevoilor de trai, dar și a celor pentru învățarea de-a lungul vieții, în special pentru persoanele singure, familiile monoparentale și cele numeroase;
17. invită statele membre să analizeze rețeaua adesea complexă și confuză de sisteme de ajutoare pentru venit, indiferent de natura lor specifică (fie programele de venituri minime și indemnizațiile conexe, fie sistemele de contribuție de înlocuire a veniturilor sau altele), în vederea îmbunătățirii accesibilității, eficacității și eficienței acestora;
18. consideră că statele membre ar trebui să ofere indemnizații suplimentare destinate grupurilor dezavantajate (precum persoanele cu handicap sau care suferă de boli cronice, familiile monoparentale sau familiile cu mulți copii) care să acopere costurile suplimentare în ceea ce privește, printre altele, asistența personală, utilizarea unor facilități specifice și îngrijirea medicală și socială, stabilindu-se, printre altele, un nivel accesibil al prețului medicamentelor pentru categoriile defavorizate social; subliniază necesitatea asigurării unor cuantumuri decente ale pensiilor pe caz de boală și pentru limită de vârstă;
19. recunoaște faptul că venitul este distribuit inegal între persoanele care desfășoară activități independente, că un sfert dintre acestea trăiesc sub pragul sărăciei și că, prin urmare, trebuie să se ofere mai mult sprijin instituționalizat întreprinzătorilor pentru a evita cercul vicios al sărăciei;

Joi, 9 octombrie 2008

Eliminarea sărăciei infantile: de la analiză la politici orientate și la punerea în aplicare a acestora

20. subliniază importanța unei abordări cuprinzătoare privind siguranța materială și bunăstarea copiilor, având ca fundament prevederile Convenției ONU privind drepturile copilului, astfel încât familiile, și în special cele numeroase, să beneficieze de venituri suficiente pentru a asigura copiilor condiții de locuit și de hrană, precum și accesul la servicii medicale, sociale și educaționale decente, în vederea unei dezvoltări armonioase atât din punct de vedere fizic, cât și din acela al personalității; recunoaște, cu toate acestea, că nevoile fundamentale ale copiilor ar trebui să primeze în fața considerațiilor financiare ale statelor membre;

21. invită instituțiile UE, statele membre și asociațiile societății civile organizate să se asigure că participarea copiilor este organizată mereu în conformitate cu principiile fundamentale ale participării sigure și semnificative;

22. atrage atenția asupra următoarelor dimensiuni ale abordării cuprinzătoare:

- a) recunoașterea faptului că tinerii și copiii sunt cetățeni și titulari independenți de drepturi, precum și membri ai unei familii;
- b) asigurarea creșterii copiilor în cadrul unor familii care beneficiază de sprijin în ceea ce privește resursele și de toate formele de asistență pentru a asigura toate aspectele nevoilor emoționale, sociale, fizice, educaționale și cognitive, acordarea de sprijin esențial în special părinților și familiilor care trăiesc în condiții de sărăcie extremă, astfel încât aceștia să poată dispune de resursele necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile parentale și evitarea, în acest fel, a abandonului sau instituționalizării copiilor de către părinții cu o situație materială precară;
- c) oferirea accesului la serviciile și oportunitățile necesare pentru creșterea bunăstării prezente și viitoare a copiilor; acordarea, de asemenea, a unei atenții deosebite copiilor cu nevoi speciale (minorități etnice, imigranți, copiii străzii și copii cu handicap), permițând valorificarea deplină a potențialului acestora și prevenind situațiile de vulnerabilitate, în special perpetuarea sărăciei de la o generație la alta, și prin garantarea accesului copiilor la educație și asistență medicală;
- d) asigurarea participării copiilor în societate, inclusiv la deciziile corespunzătoare vârstei lor care le afectează în mod direct existența, precum și la viața socială, sportivă, culturală și la activitățile recreative;
- e) asigurarea unui ajutor financiar pentru familiile cu mai mulți copii, în vederea încurajării stopării declinului demografic, precum și pentru părintele care-și crește singur copilul sau copiii, inclusiv adoptarea de măsuri pentru facilitarea intrării sau reintrării acestuia pe piața muncii, având în vedere că această situație este din ce în ce mai răspândită, iar greutățile cărora trebuie să le facă față un părinte în această situație sunt mult mai mari decât în cazul unei familii în care grija pentru creșterea copiilor revine ambilor părinți;
- f) recunoașterea rolului pe care îl au familiile în asigurarea bunăstării și dezvoltării copiilor;
- g) subliniază importanța care trebuie acordată sprijinirii reunirii cu familiile lor a copiilor străzii, a copiilor traficați și a minorilor singuri, ținând cont în fiecare caz în parte de interesele copilului; subliniază că această reunire trebuie corelată cu măsuri speciale de reintegrare socială, în cazurile în care situația socio-economică a determinat copilul să se angajeze în acțiuni lucrative ilicite, care îi sunt dăunătoare dezvoltării sale fizice și morale, cum ar fi prostituția și traficul de droguri; solicită o acțiune comună coordonată care să vizeze cauzele profunde ale marginalizării extreme și ale sărăciei în rândul copiilor străzii și ale familiilor acestora, îmbunătățindu-le accesul la servicii de calitate și combătând crima organizată; invită Consiliul să aprobe un angajament general la nivelul UE, bazat pe Rezoluția Parlamentului din 16 ianuarie 2008 „Către o strategie UE în domeniul drepturilor copilului”, prin care să se asigure că fenomenul copiilor străzii este eliminat până în 2015;
- h) încurajează statele membre să recunoască faptul că cercul vicios al sărăciei extreme, vulnerabilității, discriminării și al excluderii sociale constituie un risc deosebit pentru copii, mai ales pentru copiii străzii, și că este nevoie de acțiuni diferențiate și individualizate pentru a rezolva lipsurile multiple; îndeamnă statele membre să susțină un efort comun al UE în vederea stopării traficului și prostituției copiilor, dependenței de droguri a copiilor, a violenței împotriva copiilor și a delicvenței juvenile;

Joi, 9 octombrie 2008

23. invită Comisia să ia în considerare sărăcia infantilă și excluderea socială în contextul mai larg al elaborării politicilor UE care includ imigrația, handicapul, discriminarea, protecția copiilor față de toate formele de maltratare și abuz, persoanele care se ocupă de îngrijirea copiilor și a adulților, egalitatea de gen, sprijinul familial, incluziunea socială activă, îngrijirea și educarea copiilor mici, învățarea pe parcursul întregii vieți și concilierea vieții profesionale, a vieții private și a celei de familie;
24. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare în mod eficient principiul „plată egală pentru muncă de valoare socială egală”, să întreprindă o analiză specifică și o reformă a sistemelor de protecție socială și să elaboreze orientări UE în vederea reformării acestor sisteme dintr-o perspectivă a egalității de gen, inclusiv individualizarea drepturilor la asigurări sociale, adaptând protecția socială și serviciile la structurile familiale în continuă schimbare, și asigurându-se că sistemele de protecție socială răspund mai bine situației precare a femeilor și acoperă nevoile grupurilor cele mai vulnerabile de femei;
25. solicită Comisiei să îmbunătățească analiza comparativă și monitorizarea în cadrul metodei deschise de coordonare, să stabilească indicatori comuni și să colecteze date comparabile de înaltă calitate și statistici pe termen lung privind situația copiilor, care să acopere toate aspectele unei abordări cuprinzătoare a combaterii sărăciei infantile și a excluderii sociale, inclusiv condițiile de locuit ale copiilor și ale familiilor, pentru a putea monitoriza bunăstarea copiilor;
26. încurajează Eurostat să stabilească o legătură cu setul de indicatori care este în curs de elaborare în vederea monitorizării impactului activităților UE asupra drepturilor și situației copiilor, comandat de Agenția Uniunii Europene pentru drepturi fundamentale; atrage atenția asupra necesității unui efort comun din partea Comisiei, a Agenției pentru drepturi fundamentale și a statelor membre, care să coopereze cu agențiile ONU în domeniu, cu organizațiile internaționale și cu centrele de cercetare, în vederea îmbunătățirii colectării de date statistice comparabile privind situația copiilor în Uniune, o necesitate prevăzută și în rezoluția sa mai sus menționată din 16 ianuarie 2008; solicită statelor membre să adopte toate măsurile posibile în vederea respectării recomandării cuprinse în raportul Comitetului pentru protecție socială privind sărăcia și bunăstarea în rândul copiilor din Europa, adoptat la 17 ianuarie 2008, în care se subliniază că statele membre trebuie să își revizuiască sursele de date disponibile la nivel național și regional, cu privire la copiii aflați în situații dificile;
27. îndeamnă statele membre să instituie sisteme preventive de detectare a situațiilor critice precum pierderea iminentă a locuinței de către părinți, abandonul școlar brusc al copiilor sau cazurile de abuz cărora părinții le-au fost victime în timpul propriei copilării; invită statele membre să ducă o politică activă care să vizeze prevenirea abandonului școlar al copiilor prin intermediul unor mecanisme de sprijin pentru grupurile supuse riscurilor;
28. îndeamnă acele state membre care încă nu au făcut acest lucru să delege autorităților locale competența de a crea și gestiona sisteme de sprijin pentru copiii aflați în dificultate, în scopul de a garanta gradul înalt de eficiență al acestora;
29. sprijină opinia Comisiei conform căreia cele mai bune rezultate în combaterea sărăciei infantile sunt obținute prin asigurarea unui echilibru între obiectivul diversității structurilor familiale moderne și cel al drepturilor copilului;
30. solicită Comisiei să promoveze o combinație bine echilibrată de politici care să dispună de resurse corespunzătoare și să se bazeze pe obiective și scopuri clare, ținând seama de contextul național specific și axându-se pe o intervenție timpurie;
31. invită statele membre să consolideze procesul de învățare reciprocă și monitorizarea politicilor eficiente sau ineficiente de combatere a sărăciei infantile și a excluderii sociale;
32. subliniază importanța unor politici familiale integrate și cuprinzătoare care să depășească scopul incluziunii active și să abordeze toate aspectele legate de bunăstarea copiilor și a familiilor, precum și să elimine sărăcia infantilă și excluderea socială din Uniune;
33. invită statele membre să facă schimb de bune practici în ceea ce privește participarea copiilor și să promoveze implicarea copiilor în deciziile care le afectează viitorul, deoarece aceasta este cea mai bună metodă de a privi lucrurile din perspectiva unui copil;

Joi, 9 octombrie 2008

34. salută angajamentul Comisiei și al statelor membre de a respecta Convenția ONU cu privire la drepturile copilului; invită Comisia și statele membre să stabilească o legătură clară între chestiunile referitoare la drepturile copiilor și cele referitoare la combaterea sărăciei infantile și a excluziunii, deoarece sărăcia infantilă și privațiunile cu care se confruntă copiii constituie o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului; încurajează statele membre ca, în pregătirea strategiilor lor de incluziune socială, să țină seama de recomandările Comitetului instituit prin Convenția ONU ca răspuns la rapoartele de punere în aplicare permise de la statele părți și la rapoartele alternative permise de la organizații neguvernamentale;

35. subliniază faptul că părinții singuri nu trebuie să fie dezavantajați față de cuplurile cu copii în ceea ce privește serviciile și exonerările;

36. îndeamnă statele membre să elaboreze strategii naționale pentru reducerea și eradicarea sărăciei infantile bazate pe o abordare diferențiată care ține seama de variațiile nivelului de sărăcie în funcție de regiune și de vârsta avută în vedere;

37. invită statele membre să garanteze faptul că toți copiii și familiile, inclusiv cei care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială, au acces la servicii de îngrijire socială de calitate care reflectă perfect impactul sărăciei asupra familiilor, inclusiv creșterea riscului de abuz și maltratare a copiilor, precum și a efectelor acestora;

Politică de ocupare a forței de muncă pentru o piață a muncii cuprinzătoare din punct de vedere social

38. este de acord cu Comisia că a avea un loc de muncă reprezintă cea mai bună șansă de evitare a sărăciei și a excluziunii sociale, dar că acest lucru nu reprezintă întotdeauna o garanție, deoarece, conform statisticilor oficiale, 8 % dintre lucrătorii din Uniune sunt expuși riscului sărăciei; prin urmare, invită Comisia și statele membre să pună în aplicare în mod eficient Directiva 2000/78/CE;

39. invită statele membre să pună în aplicare mai eficient legislația comunitară existentă în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale;

40. atrage atenția că 20 de milioane de persoane din Uniune, mai ales femei, sunt afectați de sărăcie deși dețin un loc de muncă, adică 6 % din totalul populației, iar 36 % din populația încadrată în muncă riscă să devină săracă; solicită statelor membre să se pună de acord în vederea unor măsuri legislative care să asigure un salariu minim, acesta fiind un element integral al incluziunii active;

41. atrage atenția că proporția de angajați cu jumătate de normă în Uniune este de 31 % în cazul femeilor și 7, 4 % pentru bărbați; subliniază că angajarea într-un loc de muncă cu jumătate de normă reprezintă deseori, în cazul femeilor, o activitate nesemnificativă și marginală, prost plătită și cu protecție socială insuficientă; constată că femeile sunt așadar, mult mai expuse riscului de a deveni sărace, mai ales la bătrânețe, deoarece pensiile care rezultă din angajarea cu fracțiune de normă nu sunt, cel mai adesea, suficiente pentru un trai independent;

42. consideră că pentru incluziunea activă pe piața muncii a grupurilor celor mai dezavantajate sunt necesare măsuri specifice precum:

- i) sprijinirea dezvoltării personale prin educație, formare și învățare de-a lungul vieții, dobândirea de competențe în domeniul tehnologiei informației și evaluare, precum și stabilitate familială, integrare socială și incluziune înainte de angajare, recunoscând faptul că propria responsabilitate de a se integra în societate este foarte importantă și ar trebui stimulată;
- ii) oferirea unui acces complet la informații și a unor modalități personalizate în vederea accesului la locuri de muncă sigure și stabile, cu un nivel înalt de calificare, adaptate nevoilor și capacităților cetățenilor; eliminarea piedicilor întâmpinate în cazul intrării sau reintrării pe piața muncii, cu atenție sporită acordată familiilor monoparentale și promovarea unei pensionări progresive pentru a spori nivelul veniturilor persoanelor în vârstă și a evita sărăcirea acestora;

Joi, 9 octombrie 2008

- iii) măsuri de sprijin în vederea promovării ocupării forței de muncă și a capacității de menținere pe piața muncii (cum ar fi oportunități pentru formarea la locul de muncă și învățarea de-a lungul vieții); dezvoltarea spiritului antreprenorial și, de asemenea, condiții de muncă care să ajute persoanele marginalizate să obțină un loc de muncă sau să integreze piața forței de muncă și să concilieze viața profesională cu eforturile de a face față dezavantajelor sociale (cum ar fi lipsa de locuințe, responsabilitățile familiale sau problemele de sănătate);
- iiii) monitorizarea încetării raporturilor de muncă ale persoanelor care au vârsta de pensionare pentru deblocarea unor posturi;
43. consideră că politicile privind munca rentabilă ar trebui să abordeze problema capcanei locurilor de muncă slab remunerate și a ciclului remunerație slabă/șomaj, la nivelul treptei celei mai scăzute a pieței muncii, în care persoanele trec de la locuri de muncă nesigure, slab plătite, de slabă calitate și productivitate la șomaj și/sau inactivitate; subliniază că necesitatea flexibilității ajutorului de șomaj și a ajutoarelor sociale trebuie abordată cu prioritate; consideră că sistemele de protecție socială ar trebui să motiveze în mod activ oamenii să caute noi oportunități de angajare, promovând, în același timp, deschiderea spre schimbare prin atenuarea pierderilor de venit și prin oferirea unor posibilități de educație; îndeamnă responsabilii politici să utilizeze conceptul de flexisecuritate în cadrul politicilor de rentabilizare a muncii;
44. solicită statelor membre să reanalizeze politicile care favorizează activitatea profesională bazate pe reguli de eligibilitate și pe condiții prea stricte pentru beneficiarii ajutoarelor, și obligă cetățenii să accepte locuri de muncă de slabă calitate, care nu le asigură acestora un nivel de trai decent;
45. propune să se ajungă la un echilibru între responsabilitatea individuală a persoanelor și asistența socială acordată pentru a permite tuturor să ducă o viață demnă și să participe la viața socială;
46. subliniază poziția Consiliului conform căreia politicile active privind piața muncii ar trebui să promoveze „munca de bună calitate” și ascensiunea socială și să ofere bazele pentru obținerea unor locuri de muncă stabile și lucrative, însoțite de o protecție socială adecvată și de o remunerație și de condiții de muncă decente;
47. subliniază potențialul economiei sociale, al întreprinderilor sociale, al sectorului non-profit și al sectorului public de ocupare a forței de muncă de a oferi oportunități de încadrare în muncă și medii de muncă asistate pentru grupurile vulnerabile, element care ar trebui analizat și sprijinit pe deplin de statele membre și de politicile comunitare (Fondul Social European, Fondurile regionale și de coeziune etc.);
48. este de acord cu Comisia că, pentru persoanele care nu pot munci din diferite motive (cum ar fi handicapuri severe, vârsta sau incapacitatea, impactul sărăciei persistente și transmise din generație în generație și/sau discriminarea, responsabilitățile familiale sau de îngrijire excesive sau privațiunile cu care se confruntă zona locală), politicile de incluziune activă trebuie să ofere ajutoare pentru venit și măsuri de sprijin în scopul de a împiedica sărăcia și excluderea socială, precum și de a permite acestor persoane să ducă o existență demnă și să participe la viața socială;
49. solicită statelor membre să reducă presiunea fiscală nu numai asupra veniturilor mici, ci și asupra celor medii, pentru a evita încadrarea angajaților la un nivel redus de salarizare, precum și pentru a descuraja munca nedeclarată;
50. atrage atenția asupra schimbărilor sociale din Europa, care duc la schimbarea compunerii tradiționale a menajului; solicită luarea în considerare a acestor schimbări în vederea eliminării barierelor la accesul pe piața muncii pentru un partener inactiv profesional în cadrul unui cuplu locuind împreună, dar necăsătorit;
51. consideră că economia socială și întreprinderile sociale trebuie să asigure condiții de muncă și salarii decente și să sprijine, de asemenea, egalitatea de gen și politicile de combatere a discriminării (cum ar fi reducerea disparităților salariale de gen, respectarea acordurilor colective și a salariilor minime, precum și asigurarea egalității de tratament);
52. constată că, deși există tendințe salutare de creștere a participării la învățământul superior, statele membre trebuie încurajate să mențină și să introducă forme de învățământ profesional; îndeamnă statele membre să elaboreze politici coerente privind stagiile, care să ofere garanții minime și salarii decente, precum și să combată tendințele actuale de a deghiza locuri de muncă sub forma unor stagii neremunerate;

Joi, 9 octombrie 2008

53. solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze o abordare coerentă la nivelul sistemelor de învățământ din Uniune a procesului de orientare profesională, pe baza acelorași formule de antrenare în care publicul tânăr să-și poată forma deprinderi de disciplină a muncii în domeniile pentru care optează pentru carieră; subliniază că sistemele de formare ar trebui să se axeze pe recunoașterea reciprocă a diplomelor de studii și a atestatelor profesionale și ar trebui să includă și formări lingvistice pentru eliminarea barierelor de comunicare în cadrul Uniunii; consideră că măsurile de reconversie ar trebui să păstreze un echilibru între sănătatea emoțională și cea ocupațională pentru a nu resimți demersul de reconversie profesională ca un handicap sau ca o barieră în calea dezvoltării profesionale;

54. atrage atenția asupra necesității de a promova incluziunea activă a tinerilor, a persoanelor în vârstă și a imigranților în cadrul tuturor eforturilor de a crea o piață a muncii care să favorizeze inserția; solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să elaboreze în regim de urgență un set de măsuri concrete menite să contracareze fenomenul muncii nedeclarate, pe cel al muncii forțate a copiilor și pe acela al exploatării abuzive a angajaților și să evite confuzia între migrația economică și solicitarea de azil, precum și confuzia între aceste două concepte și imigrația ilegală; invită statele membre să propună legi de prevenire a exploatării lucrătorilor vulnerabili de către șefii de rețele mafioate și să semneze și să ratifice Convenția ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora;

Asigurarea unor servicii de calitate și garantarea accesului grupurilor vulnerabile și dezavantajate la acestea

55. salută opinia Comisiei conform căreia regimurile de securitate socială obligatorii și complementare, serviciile de sănătate și serviciile sociale de interes general trebuie să aibă un rol preventiv și de coeziune socială, să faciliteze incluziunea socială și să apere drepturile fundamentale; subliniază necesitatea asigurării dezvoltării unei asistențe pe termen lung de înaltă calitate, accesibile și la un preț rezonabil pentru persoanele nevoiașe, precum și necesitatea acordării de sprijin persoanelor care oferă asistența; invită statele membre să identifice și să soluționeze problemele întâmpinate de îngrijitori, care sunt deseori obligați să rămână în afara pieței muncii;

56. împărtășește opinia Comisiei conform căreia toate serviciile de interes general, inclusiv industriile de rețea, precum transporturile, telecomunicațiile, furnizarea de energie și alte utilități publice și servicii financiare, ar trebui să joace un rol important în asigurarea coeziunii sociale și teritoriale și ar trebui să contribuie la realizarea incluziunii active;

57. subliniază că accesul la bunuri și servicii ar trebui să fie un drept al oricărui cetățean al Uniunii și salută, prin urmare, propunerea de către Comisie a unei directive orizontale care să completeze Directiva 2000/78/CE și să acopere toate formele de discriminare pe baza criteriilor stabilite la articolul 13 din Tratatul CE, care ar trebui să ajute la combaterea discriminării în alte domenii în afară de cel al ocupării forței de muncă, inclusiv cea bazată pe handicap, vârstă, religie, credință sau orientare sexuală; consideră, în același timp, că trebuie realizate progrese suplimentare în ceea ce privește punerea în aplicare a actualelor directive comunitare din domeniul anti-discriminării;

58. încurajează statele membre să ia în considerare, pentru grupurile vulnerabile, tarife sociale prestabilite în domeniul energiei și al transporturilor în comun, precum și facilități pentru obținerea de microcredite, pentru a promova incluziunea activă și acces gratuit la serviciile medicale și de educație pentru persoanele aflate în dificultate materială;

59. încurajează Comisia și statele membre să consolideze obligațiile de serviciu universal (spre exemplu în sectorul serviciilor de telecomunicații și poștale) în scopul de a îmbunătăți accesibilitatea și prețul rezonabil pentru serviciile esențiale și de a consolida, de asemenea, obligațiile specifice de serviciu public pentru a aborda problemele grupurilor vulnerabile și defavorizate din societate;

60. invită Consiliul să aprobe un angajament european pentru eliminarea, până în 2015, a problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă și solicită statelor membre să dezvolte politici integrate pentru a garanta accesul la locuințe de calitate și la prețuri rezonabile pentru toți; solicită statelor membre să elaboreze „planuri de urgență pentru iarnă”, în cadrul unei strategii mai cuprinzătoare privind persoanele fără adăpost, precum și să înființeze agenții având drept misiune oferirea de locuințe și accesul la acestea pentru grupurile care se confruntă cu discriminări; sugerează colectarea de date comparabile privind amploarea problemelor persoanelor fără adăpost și a condițiilor precare de locuit; solicită Comisiei să elaboreze o definiție-cadru europeană a persoanelor fără adăpost și să furnizeze rapoarte anuale privind măsurile luate și progresul înregistrat în statele membre în direcția soluționării problemei persoanelor fără adăpost;

Joi, 9 octombrie 2008

61. invită statele membre să reducă cu 50 % sărăcia infantilă până în 2012, o astfel de reducere urmând a fi cuantificată prin utilizarea unor indicatori care nu sunt exclusiv de natură economică, ca un prim angajament în vederea eliminării sărăciei infantile în Uniune și să aloce resurse suficiente pentru a permite realizarea acestui obiectiv; consideră că indicatorii utilizați pentru cuantificarea acestei reduceri ar trebui să ia în considerare în special copiii proveniți din familii care trăiesc în condiții de sărăcie extremă;
62. subliniază importanța promovării serviciilor integrate care răspund multiplelor fațete ale sărăciei și ale excluziunii sociale, abordând, de exemplu, legătura dintre sărăcie și lipsa de adăpost, violență, sănătatea fizică și mintală, nivelurile de educație, integrarea în societate și în comunitate, lipsa accesului la tehnologiile și infrastructurile informaționale și accentuarea decalajului digital;
63. invită statele membre să adopte o abordare a politicilor în care sănătatea este omniprezentă și să dezvolte politici sociale și de sănătate integrate pentru a combate inegalitățile în furnizarea de asistență medicală, prevenirea și rezultatele din domeniul sănătății, în special în ceea ce privește grupurile vulnerabile și grupurile cel mai greu accesibile;
64. invită Comisia și statele membre să promoveze activitățile de voluntariat și să contribuie la integrarea socială a persoanelor care au pierdut contactul cu piața muncii sau nu mai participă la aceasta;
65. salută atenția acordată de Comisie îmbunătățirii accesibilității (disponibilitate și prețul rezonabil) și calității serviciilor (participarea utilizatorilor, monitorizarea, evaluarea rezultatelor, condiții bune de muncă, egalitatea la angajare și la furnizarea serviciilor, coordonarea și integrarea serviciilor, precum și infrastructura fizică adecvată);
66. invită statele membre să îmbunătățească coordonarea serviciilor publice, în special legăturile dintre serviciile pentru copii și cele pentru adulți; îndeamnă statele membre să introducă programe de asistență pentru părinți în diferite domenii în care sărăcia determină o carență de cunoștințe în ceea ce privește educația copiilor și să garanteze faptul că liniile telefonice de asistență pentru copii dispun de suficiente resurse; subliniază faptul că serviciile publice pentru copii și familii trebuie să garanteze că există structurile, stimulentele, sistemele de gestionare a performanțelor, sursele de finanțare și forța de muncă adecvate, că forța de muncă aflată în contact direct cu aceștia dispune de calificările, cunoștințele și încrederea adecvate pentru a furniza o prevenire și o intervenție timpurie mai bune și că serviciile publice răspund nevoilor utilizatorilor, în special cei care provin din familii vulnerabile;
67. solicită statelor membre să acorde mai multă importanță faptului că reducerea alocațiilor pentru servicii specifice, cum ar fi banii pentru masă, materialele didactice gratuite și transport școlar, precum și pentru activități fundamentale de petrecere a timpului liber și oportunități educative în afara școlii, ar putea determina o excluziune socială directă, în special pentru copiii proveniți din familii vulnerabile din punct de vedere social; subliniază necesitatea ca statele membre să asigure șanse egale de integrare tuturor copiilor prin promovarea unei politici active în domeniul sportului în școli și prin sprijinirea accesului la tehnologii informaționale; invită Comisia să integreze serviciile pentru copii, cum ar fi centrele de îngrijire a copiilor, transportul și alimentația școlară, în cadrul listei serviciilor sociale de interes general;
68. salută renunțarea la plasamentul în instituții al persoanelor cu handicap, dar observă că acest lucru necesită promovarea asigurării unor servicii cuprinzătoare de sprijin și de îngrijire de înaltă calitate bazate pe comunitate, care să favorizeze un mod de viață independent, dreptul la asistență personală, dreptul de a-și controla propriul buget și dreptul la participare deplină în societate;
69. subliniază necesitatea ca statele membre să promoveze dezvoltarea și punerea în aplicare la nivel local, regional și național, a unor strategii globale privind îmbătrânirea;
70. consideră că trebuie depuse mai multe eforturi atât la nivelul statelor membre, cât și la nivel comunitar pentru identificarea, studierea și combaterea violenței domestice și a abuzului împotriva copiilor și a persoanelor vârstnice;
71. invită statele membre să adopte o abordare mai constructivă a politicilor antidrog care să se concentreze mai degrabă asupra educației și tratamentului dependenței, decât asupra sancțiunilor penale;
72. invită statele membre să acorde prioritate măsurilor de sănătate publică care urmăresc să combată ferm inegalitatea existentă în legătură cu problemele de sănătate și a accesului la asistență medicală a multor minorități etnice;

Joi, 9 octombrie 2008

73. constată că, în toate statele membre, abuzul de alcool și consumul de droguri pot duce la infracționalitate, șomaj și excludere socială; consideră, prin urmare, inacceptabil faptul că numeroase persoane nu beneficiază de acces la tratament și consiliere decât în sistemul penitenciar;

74. subliniază faptul că există numeroase forme de handicap, inclusiv probleme de mobilitate, deficiențe de vedere, de auz, probleme de sănătate mentală, boli cronice și dificultăți de învățare; evidențiază faptul că persoanele cu handicap multiplu se confruntă cu probleme excepționale, la fel ca persoanele expuse la discriminări multiple;

75. face apel la destigmatizarea persoanelor cu probleme de sănătate mentală și a persoanelor cu dificultăți de învățare, la promovarea sănătății mentale și a bunăstării, prevenirii tulburărilor psihice și alocării unor resurse mai importante tratamentului și îngrijirii;

76. invită statele membre să aplice legislația în domeniul combaterii traficului de ființe umane și a discriminării și, în mod special, să semneze, să ratifice și să pună în aplicare Convenția Consiliului Europei privind acțiunile de combatere a traficului de ființe umane;

77. îndeamnă toate statele membre să garanteze o politică de acordare a azilului bazată pe drepturile omului, în conformitate cu Convenția ONU privind statutul refugiaților și cu alte prevederi relevante din domeniul legislației drepturilor omului, acționând în același timp pentru eliminarea dependenței solicitanților de azil de ajutoare, prin acordarea dreptului la muncă și introducerea unor căi legale de imigrare;

Îmbunătățirea coordonării politicilor și implicarea tuturor părților interesate

78. regretă faptul că Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială pentru anul 2008 nu prevede o concentrare strategică suficientă vizând eliminarea sărăciei și a excluziunii sociale;

79. împărtășește opinia Comisiei conform căreia abordarea incluziunii active trebuie să promoveze un proces integrat de punere în aplicare la nivel comunitar, național, regional și local în care să fie implicate toate părțile interesate (parteneri sociali, ONG-uri, autorități locale și regionale etc.) și trebuie, de asemenea, să asigure participarea activă a persoanelor defavorizate în cadrul elaborării, gestionării, punerii în aplicare și evaluării strategiilor;

80. subliniază necesitatea instituirii unui set unitar de măsuri la nivel european, menite să preîntâmpine și să sancționeze abuzurile de orice fel asupra minorităților, a persoanelor cu dizabilități și a persoanelor în vârstă, impunându-se acțiuni concrete pentru a diminua gradul de vulnerabilitate al acestor categorii sociale, inclusiv din punct de vedere material;

81. solicită Consiliului și Comisiei să restabilească o concentrare strategică clară asupra obiectivului de eliminare a sărăciei și de promovare a incluziunii sociale, în cadrul Agendei sociale a Uniunii pentru perioada 2008-2012; solicită un angajament mai explicit în cadrul viitorului ciclu privind metoda deschisă de coordonare a protecției sociale și a incluziunii sociale, în favoarea unei strategii comunitare noi, dinamice și eficiente care să instituie obiective semnificative, instrumente și mecanisme eficiente de monitorizare orientate către combaterea sărăciei, a excluziunii sociale și a inegalităților; invită Consiliul și Comisia să abordeze problemele privind diferitele procese de coordonare (Strategia de la Lisabona, Strategia UE pentru dezvoltare durabilă, metoda deschisă de coordonare în domeniul protecției sociale și al incluziunii sociale), astfel încât să asigure un angajament clar în vederea eradicării sărăciei și promovării incluziunii sociale în cadrul tuturor acestor procese;

82. invită Comisia, Comitetul pentru protecție socială și statele membre să stabilească obiective generale și obiective specifice pentru egalitatea de gen, în vederea combaterii sărăciei și a excluziunii sociale, inclusiv un set de măsuri menite să sprijine grupurile de femei care se confruntă cu un risc mai mare de a deveni sărace sau de a fi excluse social, cum ar fi familiile netradiționale și familiile monoparentale, femeile imigrante, cele refugiate sau cele care aparțin unui grup etnic minoritar, femeile în vârstă și cele cu handicap;

Joi, 9 octombrie 2008

83. încurajează partenerii sociali să-și continue eforturile privind integrarea persoanelor defavorizate pe piața muncii, începute deja prin analiza comună a partenerilor sociali și prin programul lor de lucru pentru perioada 2006-2008; consideră că este necesară o mai bună gestionare pentru a coordona, pe de o parte, acele activități ale partenerilor sociali legate de piața muncii și, pe de altă parte, dialogul civil pe o scară mai largă (ONG-uri etc.) privind incluziunea socială dincolo de ocuparea forței de muncă;

84. sprijină opinia Comisiei conform căreia, în ceea ce privește Recomandarea 92/441/CEE și metoda deschisă de coordonare în domeniul protecției sociale și al incluziunii sociale, trebuie să existe indicatori corespunzători și sisteme naționale cuprinzătoare de colectare și analiză a datelor (cum ar fi date statistice privind venitul mediu disponibil, consumul casnic, nivelul prețurilor, salariul minim, programele de venituri minime și indemnizațiile conexe); consideră că monitorizarea și evaluarea implementării strategiilor privind incluziunea socială și rapoartele de progres ale statelor membre ar trebui să stabilească dacă dreptul fundamental la resurse și asistență socială suficiente pentru a trăi în condiții demne este respectat în fiecare stat membru, precum și la nivel regional;

85. salută Comunicarea Comisiei „Un angajament reînnoit în favoarea unei Europe sociale: consolidarea metodei deschise de coordonare în materie de protecție socială și de incluziune socială” (COM(2008)0418), care își propune să consolideze MDC socială prin îmbunătățirea vizibilității și a metodelor de lucru ale acesteia și prin consolidarea interacțiunii sale cu alte politici; salută în mod special propunerile Comisiei de fixare a unor obiective privind reducerea sărăciei (a sărăciei în general, a sărăciei infantile, a celor care ocupă un loc de muncă și a sărăciei constante pe termen lung), a unui nivel minim de salariu asigurat prin pensii și a accesului la îngrijiri medicale de calitate (reducerea mortalității infantile, îmbunătățirea sănătății și creșterea speranței de viață etc.);

86. invită statele membre să adopte măsuri eficiente în vederea îndeplinirii obiectivelor de la Barcelona privind serviciile de îngrijire a copilului; solicită Comisiei și statelor membre să formuleze recomandări cu privire la modul în care pot fi realizate necesitățile în materie de servicii de îngrijire în Europa (în special organizarea și finanțarea serviciilor de îngrijire pentru copii și alte persoane dependente), care să includă obiective și indicatori precisi cu scopul de a oferi în cadrul Uniunii facilități de îngrijire a copiilor pentru 90 % din copii, de la naștere până la vârsta obligatorie de școlarizare, precum și un nivel suficient de îngrijire pentru alte persoane dependente, până în 2015; subliniază că toate serviciile ar trebui să aibă un preț rezonabil, să fie accesibile și de bună calitate, astfel încât creșterea copiilor și îngrijirea persoanelor dependente să nu mai constituie pentru femei „un factor de sărăcie”;

87. subliniază faptul că persoanele cele mai îndepărtate de piața muncii ar trebui să beneficieze mai mult de pe urma programelor comunitare precum FSE și inițiativa EQUAL; invită Comisia să evalueze contribuția fondurilor structurale la atingerea obiectivelor metodei deschise de coordonare pe baza unor indicatori de incluziune socială și să încurajeze folosirea posibilităților pe care le oferă noul Regulament privind FSE și programul Progress pentru sprijinirea măsurilor de incluziune activă și pentru a analiza posibilitățile de alocare a anumitor sume din FSE sau de rezervare a unui buget specific pentru inițiativele comunitare în acest domeniu; consideră că acest lucru va favoriza, de asemenea, crearea unor rețele de bune practici în domeniul combaterii sărăciei și va încuraja schimburile de experiență între statele membre;

88. invită Comisia și statele membre să se angajeze în luarea unor măsuri eficiente în contextul Anului European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale, ceea ce ar trebui să reprezinte un pas important în eforturile pe termen lung de combatere a sărăciei;

89. invită Comisia să sprijine participarea semnificativă și sigură a copiilor în toate chestiunile care îi privesc, garantând faptul că toți copiii au șanse egale de a fi implicați;

*

* *

90. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și Comitetului pentru protecție socială.